

ECB:s kommentarer till
Särskild rapport
”EU:s tillsyn av bankernas kreditrisk:
ECB har intensifierat sina insatser, men behöver göra mer för att bättre försäkra
sig om att kreditrisken hanteras och täcks på rätt sätt”

Sammanfattning

Punkt VI

Befintliga verktyg och befogenheter hade förvisso kunnat användas på annat sätt, men ECB anser att den metod som valts är mest effektiv och ändamålsenlig, vilket också framgår av att de nödlidande lånen (NPL) har minskat och täckningen ökat sedan metoden offentliggjordes. Se även kommentarerna till punkt 91.

Punkt VII

ECB anser att dess nuvarande metod för att fastställa ytterligare kapitalkrav (kapitalkraven inom pelare 2 – P2R) säkerställer att alla väsentliga risker som ett institut exponeras mot täcks på lämpligt sätt:

- I) ECB vidhåller att P2R-metoden är i linje med Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) som publicerades i mars 2022. Det finns för närvarande inga utestående rekommendationer från EBA avseende ECB:s ÖUP- och P2R-metoder.
- II) ECB anser att metoden gör det möjligt att på ett effektivt sätt fastställa pelare 2-kapitalkrav med hjälp av all tillgänglig information – inbegripet data från institutens interna bedömningar av kapitaltäckningen (IKU) samt andra relevanta centrala riskindikatorer och resultaten av ECB:s bedömningar inom ramen för den löpande tillsynen. ECB:s mål i detta avseende är att all påverkan som institutens väsentliga risker skulle kunna ge upphov till ska täckas på lämpligt sätt av kapitalkrav inom antingen pelare 1 eller pelare 2.
- III) ECB förbättrar fortlöpande sin P2R-metod baserat på lärdomarna från varje ÖUP-cykel eller efter ytterligare bedömning av hur specifika riskfaktorer påverkar pelare 2-kraven. Vidare kommer ECB inom kort att genomföra en mer strukturell översyn av ändamålsenligheten och effektiviteten i sin P2R-metod.

ECB tillämpar metoden konsekvent. Sedan 2022 har en oberoende tillsynsriskfunktion (direktoratet för tillsynsstrategi och risk) hjälpt till att säkerställa detta genom att agera som en andra försvarslinje, utföra riktmärkning och övergripande analyser av ÖUP-betyg samt genomföra kvantitativa och kvalitativa åtgärder. Slutligen konstaterar ECB att det kanske inte alltid är lämpligt och befogat att hela tiden öka pelare 2-kraven proportionellt för alla nivåer av övergripande riskbetyg. Detta gäller inte minst eftersom det även åläggs andra kvalitativa tillsynsåtgärder och dessa kan vara effektivare för att hantera de berörda riskerna eller andra tillsynsfrågor.

Punkt VIII

ECB bekräftar ÖUP-cykeln längd och överväger olika sätt att korta ner den. Samtidigt anser ECB att den risk som omnämns i den sista meningen till stor del begränsas eftersom de gemensamma tillsynsgrupperna bör beakta alla relevanta händelser som inträffar efter stoppdatumet och som skulle kunna påverka ÖUP-bedömningen (omorganisering inom gruppen, andra företagshändelser, sena minskningar av nödlidande exponeringar osv.), så att ÖUP-beslutet är så aktuellt som möjligt.

Punkt XI

ECB anser att dess strategi för nödlidande lån (att både kräva att banker med hög andel nödlidande lån ska ha specifika strategier för att minska andelen nödlidande lån och att tillämpa täckningsförväntningar på samtliga banker) har varit ett framgångsrikt sätt att hantera de "vänta och se"-strategier som tidigare observerats. En viktig faktor för att påskynda minskningen av nödlidande lån har framför allt varit att täckningsförväntningarna i fråga om nödlidande exponeringar har offentliggjorts. Det bör även noteras att det tar tid att avveckla nödlidande lån. Det är inget som kan göras över en natt utan att det får betydande negativa konsekvenser för ekonomin som helhet. När ECB började vidta tillsynsåtgärder för att ta itu med kreditrisker utan täckning hade de flesta banker redan proaktivt minskat sina nödlidande lån (särskilt äldre lån) och täckte den återstående risken. Detta bekräftas också av att det var ett mindre antal banker som fick pelare 2-tillägg och att dessa tillägg var låga.

Med den metod som ECB har valt säkerställs att banker i samma situation behandlas lika. Tillsynsåtgärder är anpassade till varje banks individuella situation. De kalibreras för att säkerställa att de är proportionerliga till bankspecifika omständigheter. Att banker behandlas olika beror med andra ord på att bankernas situation skiljer sig åt. ECB säkerställer dock konsekvent behandling av banker som befinner sig i likartade situationer.

ECB förväntar sig att alla banker beaktar förväntningarna och analyserar från fall till fall om hanteringen av nödlidande lån har varit välbetänkt, sett till de offentligt meddelade förväntningarna. Om en sådan behandling inte bedöms ha varit välbetänkt, vidtar ECB tillsynsåtgärder i form av pelare 2-tillägg.

ECB anser inte att processen var resurs- eller tidskrävande, särskilt inte med tanke på att det är första året som den genomförs och givet de mål som ska uppnås (se kommentarerna till punkt 104 för mer information).

Punkt XII

Se kommentarerna till de enskilda rekommendationerna. ECB accepterar rekommendationerna 1 a, 1 b ii, 2, 3 a ii, 3 b och 3 c. ECB accepterar delvis rekommendationerna 3 a i och 3 a iii. ECB avvisar rekommendation 1 b i.

Punkt 14

ECB:s mandat avser riskidentifiering och riskavsättningar ur ett tillsynsperspektiv.

Punkt 43

Första punktsatsen

ECB tillhandahåller för närvarande omkring 7 procent av all bemanning inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) för aktiviteter på plats. Under 2021 kunde ECB inte säkerställa SSM-bemanningen för 10 procent av de prioriterade utredningarna.

Andra punktsatsen

Under 2021 kunde ECB inte säkerställa SSM-bemanningen för 26 procent av de prioriterade utredningarna.

Punkt 45

Efter ett förslag från direktionen har ECB-rådet beslutat att samtliga ECB:s tre pelare – centralbanksverksamhet, banktillsyn och delade tjänster – bör stabiliseras. Som svar på ett förslag från direktionen beslutade ECB-rådet 2016 att personalstyrkan och de totala kostnaderna för centralbanksverksamhet och delade tjänster skulle stabiliseras senast 2019.

Den medelfristiga stabiliseringsplanen för SSM:s funktion antogs av ECB-rådet 2019 på förslag av tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande. Detta omfattade godkännande av ytterligare resurser för 2020, 2021 och 2022 och tillämpning av stabiliseringsåtagandet från och med 2023. Åtagandet om kostnadsstabilisering gäller alltså inom hela ECB från och med 2023.

I linje med den definition av kostnadsstabilisering som antagits kan tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande föreslå att direktionen lämnar in en begäran om ytterligare personalresurser till ECB-rådet i händelse av ett nytt mandat eller nya eller utökade uppgifter. I SSM:s medelfristiga stabiliseringsplan beskrivs samtidigt flera områden där begäranden om ytterligare personalresurser kan övervägas i händelse av förändringar eller justeringar av de valda tillsynsåtgärderna efter 2022. Vad gäller ECB:s budget och personalstyrka 2023 har ECB-rådet godkänt 43 nya fasta heltids-ekvivalenter under 2023 (plus ytterligare 6 heltidsekvivalenter 2024 samt 16 heltidsekvivalenter från ECBS och internationella organisationer under 2025) i syfte att internalisera konsulttjänster i samband med banktillsyn på plats och utredning av interna modeller inom SSM-pelaren. På så sätt blir ECB mindre beroende av externa resurser och får bättre kapacitet att utföra inspektioner på plats, i linje med revisionsrättens rekommendationer (som har lagts fram i tidigare särskilda rapporter). Detta uppnås och är samtidigt budgetneutralt sett till tillsynsavgifter.

Vad gäller styrning baseras ECB:s budget på artikel 12.3 i stadgan för ECBS och ECB, där det anges att ECB-rådet ska anta ECB:s arbetsordning som fastställer den interna organisationen för ECB och dess beslutande organ. I artikel 15.1 första meningen i arbetsordningen fastställs att ECB-rådet före utgången av varje räkenskapsår ska anta ECB:s budget för det påföljande räkenskapsåret på förslag av direktionen i enlighet med de principer som fastställts av direktionen. Enligt artikel 29.1 i SSM-förordningen ska utgifterna för tillsynsuppgifterna redovisas separat i ECB:s budget. Enligt artikel 15.1 andra meningen ska tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande höras om dessa separat identifierbara utgifter. Samtidigt är tillsynsnämndens vice ordförande ledamot i direktionen och i ECB-rådet, vilket säkerställer att SSM:s funktion är representerad när beslut fattas om ECB:s budget. Genom att ordföranden och vice ordföranden ges i uppdrag att lämna synpunkter i tillsynsfrågor och att ECB-rådet har befogenhet att fatta beslut i finansiella frågor för ECB:s samtliga funktioner är vi övertygade om att SSM:s oberoende inte åsidosätts.

Punkt 47

ECB vill förtydliga att det beskrivna upptrappningsförfarandet specifikt avser de gemensamma tillsynsgrupperna. Det skickas även ut en skrivelse om den nationella behöriga myndigheten och ECB är överens om att detta skulle bidra till att säkerställa transparensen för den specifika nationella budgetprocess som en nationell behörig myndighet omfattas av.

Punkt 53

Andra punktsatsen

ECB påpekar att brister i de interna modeller som en bank använder för att beräkna sina kapitalkrav generellt sett åtgärdas. ECB gör detta genom särskilda tillsynsåtgärder som baseras på särskilda utredningar utanför ÖUP. Dessa är åtskilda från pelare 2-kraven och andra krav som har fastställts genom ÖUP-beslutet.

Punkt 54

Fjärde punktsatsen

ECB vill understryka att eftersom risktilläggen kan justeras av de gemensamma tillsynsgrupperna i steg 4 kan det slutliga pelare 2-krav som utgör en summering av dessa tillägg skilja sig från det första samlade tillägg som valdes i steg 1 (och kan i slutändan till och med hamna utanför det intervall av P2R-värden som är kopplade till den relevanta samlade riskpoängen).

Punkt 57

EBA:s ÖUP-riktlinjer reviderades 2021, främst för att genomföra ändringar som införts genom det femte kapitalkravsdirektivet (CRD V).

Enligt de reviderade **ÖUP-riktlinjer** som EBA publicerade i mars 2022 är IKU ett viktigt underlag när pelare 2-krav fastställs (se punkt 371: *"Vid fastställandet av det kapitalbelopp som anses vara tillräckligt och ytterligare kapitalbaskrav på grundval av risk-för-risk bör hänsyn tas till beräkningarna av ICAAP [IKU], om de bedöms vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga, samt resultaten av tillsynsreferensmått och andra relevanta uppgifter, inbegripet tillsynsbedömningen."*), men inte nödvändigtvis "utgångspunkten" för beräkning av pelare 2-krav. Till följd av detta utvidgade ECB under 2021 sin metod för att möjliggöra en effektiv användning av all tillgänglig information när pelare 2-krav fastställs (inbegripet data från institutens IKU, andra relevanta nyckelindikatorer för risk samt resultaten av de bedömningar som ECB utför som del av den löpande tillsynen). Syftet är att säkerställa att all potentiell övergripande påverkan av institutens väsentliga risker på lämpligt sätt täcks av kapitalkraven inom antingen pelare 1 eller pelare 2.

Mot denna bakgrund vidhåller ECB att P2R-metoden är i linje med EBA:s ÖUP-riktlinjer som publicerades i mars 2022. Det finns inga utestående rekommendationer från EBA avseende ECB:s ÖUP- och P2R-metoder.

Punkt 59

Se kommentarerna till punkt 57.

Första punktsatsen

Se kommentarerna till den andra punktsatsen.

Andra punktsatsen

ECB anser att det finns **olika sätt att fastställa kapitalkrav inom pelare 2 på grundval av risk-för-risk**. Det är inte nödvändigt att exakt kvantifiera varje enskild risk som ett institut är exponerat mot. Detta behöver inte vara det bästa tillvägagångssättet eftersom det kan ge en falsk känsla av precision i fråga om pelare 2-krav och den relaterade tillsynsdialogen med institut, vilket skulle kunna leda till att tillsynsätgårderna inom detta område blir mindre effektiva och ändamålsenliga. Detta var något som beaktades när ECB utvidgade sin P2R-metod 2021 genom att titta närmare på enskilda risker. ECB:s metod gör det möjligt att på ett effektivt sätt använda all tillgänglig information – inbegripet data från institutens IKU samt andra relevanta centrala riskindikatorer och resultaten av ECB:s bedömningar inom ramen för den löpande tillsynen – för att fastställa pelare 2-kapitalkrav. Syftet är att säkerställa att all potentiell övergripande påverkan av institutens väsentliga risker på lämpligt sätt täcks av kapitalkraven inom antingen pelare 1 eller pelare 2.

ECB förbättrar fortlöpande sin P2R-metod baserat på lärdomarna från varje ÖUP-cykel eller efter ytterligare bedömning av hur specifika riskfaktorer påverkar pelare 2-kraven. Dessutom kommer ECB inom kort att genomföra en mer strukturell översyn av ändamålsenligheten och effektiviteten i sin P2R-metod.

Slutligen vill ECB betona att effekten av specifika riskfaktorer beaktas i olika delar av P2R-metoden: i steg 1 med hjälp av de betyg som tilldelats de riskkategorier där dessa specifika risker ingår, i steg 2 om dessa risker hanteras i bankens IKU och i steg 3 och 4 som faktorer som ska beaktas vid ytterligare justeringar av riskkomponenter i det slutliga pelare 2-kravet.

Punkt 60

Se kommentarerna till punkt 57.

Punkt 70

Införandet av ÖUP-brevet om verkställande 2021 har ytterligare förbättrat kommunikationen med instituten vad gäller de viktigaste ÖUP-resultaten och de viktigaste motiven för pelare 2-kraven. ECB anser dock att transparensen kan ökas ytterligare gentemot banker när man informerar om de viktigaste motiven för pelare 2-krav.

ECB anser att P2R-metoden är i linje med EBA:s ÖUP-riktlinjer som publicerades i mars 2022.

Det finns för närvarande inga utestående rekommendationer från EBA avseende ECB:s ÖUP- och P2R-metoder eller vad gäller hur pelare 2-kraven kommuniceras och motiveras gentemot instituten i samband med ÖUP-beslut.

Punkt 80

I ECB:s vägledning till banker om nödlidande lån förklaras även att *”vägledningen är ett tillsynsverktyg med syfte att klargöra tillsynsförväntningarna vad gäller identifiering, hantering, mätning och avskrivning av nödlidande lån på områden där befintliga förordningar, direktiv eller riktlinjer inte säger något eller inte är specifika”*. Vägledningen tydliggör hur ECB tolkar artiklarna 74 och 79 b och c i direktiv 2013/36/EU (CRD IV). Tillsynsåtgärder kan vidtas vid bristande efterlevnad av dessa lagbestämmelser, såsom de har införlivats i nationell lagstiftning och tolkats mot bakgrund av ECB:s vägledning.

Punkt 82

En banks årsredovisning och tillhörande avsättningar undertecknas av bankens lagstadgade externa revisor.

Inom ramen för sitt tillsynsuppdrag är ECB:s viktigaste redovisningsrelaterade uppgifter som följer:

- 1) Bedöma om banker har policyer och förfaranden som säkerställer att avsättningarna är tillräckliga och genomförs i rätt tid.
- 2) Kontrollera om avsättningarna är tillräckliga med hjälp av en rad olika verktyg (t.ex. riktmärkning) och begära detaljerad information som vid behov kan användas för att granska banker.

Med ECB:s metod är tanken att eventuella frågetecken ska diskuteras med externa revisorer, både för enskilda banker och på ett övergripande plan.

Slutligen innebär inte den befogenhet som ges i artikel 16.2 d i SSM-förordningen att ECB kan kräva att bankerna ska bokföra ytterligare avsättningar. Befogenheten att kräva att banker tillämpar en viss avsättningspolicy medför enbart att ECB kan påverka en banks avsättningspolicy inom ramen för redovisningsstandarder. Detta kan t.ex. bli aktuellt om ett sådant ramverk medger flexibilitet i valet av policyer eller omfattar krav på subjektiva uppskattningar och institutets specifika val av implementering inte är adekvat eller tillräckligt försiktigt sett i ett tillsynsperspektiv.

Punkt 85

ECB vill förtydliga att hänvisningen till avsättningar i tillägget till vägledningen till banker om nödlidande lån avser begreppet avsättningar i förebyggande syfte snarare än redovisningsbegreppet.

Punkt 86

Inom ECB:s övergripande NPL-strategi har täckningsförväntningarna en framtidsorienterad funktion eftersom de ger incitament till att nödlidande lån avvecklas inom rimlig tid och förhindrar att det byggs upp alltför många nödlidande lån utan täckning framöver. Dessa förväntningar är därför relevanta för *samtliga* banker, inte bara för de banker som i nuläget har höga nivåer av nödlidande lån.

ECB överväger endast att införa en tillsynsåtgärd inom ramen för pelare 2-ramverket om ECB, efter att på vederbörligt sätt ha beaktat de specifika omständigheter som presenterats av en bank, anser att avsättningarna inte i tillräcklig grad täcker den förväntade kreditrisken.

Punkt 90

Den fördröjda tillämpningen samt infasningen och differentieringen av de tre grupperna har att göra med huvudmålen för ECB:s metod – t.ex. att minska nivån av nödlidande lån, åtgärda att avveckling inte sker inom rimlig tid samt säkerställa täckning för den risk som utgörs av äldre nödlidande lån som fortfarande finns kvar i bankernas balansräkningar. Den fördröjda tillämpningen av tillsynsåtgärder och infasningen fungerar båda som incitament och gör att banker kan avveckla nödlidande lån – bl.a. genom att fördela den finansiella bördan över tid – innan ECB vidtar tillsynsåtgärder.- Detta bekräftas av den 48-procentiga minskning av NPL-volymer som observerats mellan första kvartalet 2017 (då ECB:s vägledning om nödlidande lån publicerades) och det fjärde kvartalet 2020 (när bankerna måste rapportera täckningsförväntningar för första gången).

Den fördröjda tillämpningen beror också på att det vid den tidpunkt då fallissemang identifierades inte hade offentliggjorts några täckningsförväntningar för lån klassificerade som nödlidande exponeringar före april 2018.

Punkt 91

När ECB:s vägledning publicerades under första kvartalet 2017 uppgick de nödlidande lånen till sammanlagt 866 miljarder euro. Det var nödvändigt att hitta en balans mellan i) hanteringen av problemet med nödlidande lån och ii) den effekt som ett alltför snabbt agerande skulle kunna få på ekonomin i stort, dvs. om man agerade innan bankerna hade vidtagit de förberedande åtgärder som krävs för en ambitiös avveckling av nödlidande lån. Mot denna bakgrund bedömer ECB att det var lämpligt att använda ett successivt tillvägagångssätt.

ECB anser att dess metod fungerar och att den gav bankerna tillräckliga incitament för att proaktivt minska sina nödlidande lån innan tillsynsåtgärder avseende täckningsförväntningar tillämpades. Bankernas minskning av nödlidande lån uppgick till 13 procent under perioden från det att SSM inrättades och fram till dess att ECB:s vägledning om nödlidande lån publicerades första kvartalet 2017, till 48 procent från det att ECB:s vägledning publicerades och fram till dess att bankernas täckningsförväntningar första gången rapporterades fjärde kvartalet 2020 och till 34 procent från det att ECB:s täckningsförväntningar publicerades och fram till dess att bankerna första gången inkom med rapportering för täckningsförväntningarna. I och med denna minskning av NPL-nivån var det sammanlagda underskottet i förhållande till täckningsförväntningarna endast 20 punkter av de riskvägda tillgångarna under fjärde kvartalet 2020.

Punkt 92

Det stämmer visserligen att banker med högre nivåer av nödlidande lån utan täckning fick mer tid på sig att åtgärda risker som härrörde från nödlidande lån, men detta berodde på policymålet (att minska nödlidande lån och åtgärda att avveckling inte sker inom rimlig tid) och dess funktion som säkerhetsmekanism. Skälet var inte att man ville ge fördelar till banker som var i en sämre situation. ECB ville ge dessa banker tillräckligt med utrymme att minska sina nödlidande lån innan ECB började vidta tillsynsåtgärder.

Tillsynsåtgärderna kalibrerades för att hantera varje banks individuella situation och säkerställa att åtgärderna var proportionerliga. Detta innebar med andra ord att banker i olika situationer behandlades olika, medan banker i samma situation behandlades lika.

Punkt 93

ECB förväntar sig att alla banker beaktar förväntningarna och analyserar från fall till fall om hanteringen av nödlidande lån har varit välbetänkt, sett till de offentligt meddelade förväntningarna. Om en sådan behandling inte bedöms vara försiktig vidtar ECB tillsynsåtgärder i form av pelare 2-tillägg.

Punkt 94

Pelare 2-tillägget påverkar visserligen inte det tillgängliga kapitalet, men däremot det högsta förfogandebeloppet och kapitalutrymmet. Det inverkar även på MREL-kraven och stämningen på marknaden.

Med detta i åtanke valde majoriteten av bankerna att minska sina underskott till noll genom att genomföra justeringar efter referensdatumet. Syftet med detta var att undvika pelare 2-tillägg, trots att sådana tillägg kostar mindre om endast kapitalperspektivet beaktas.

Punkt 95

ECB har inga regleringsbefogenheter, utan måste därför ta itu med bankers risker genom tillsynsåtgärder efter en bedömning från fall till fall. Med detta i åtanke bedömer ECB om bankers risktäckning är tillräckligt försiktig utifrån de offentligt meddelade täckningsförväntningarna för nödlidande exponeringar. Sådana tillsynsåtgärder behöver åläggas vid tidpunkten för ÖUP-beslutet, så det kommer alltid att vara en tidsfördröjning mellan upptäckten av kreditrisk utan täckning och den tillsynsåtgärd som används för att hantera kreditrisken i fråga.

På grund av tidsfördröjningen mellan referensdatumet i slutet av 2020 och utfärdandet av det slutliga ÖUP-beslutet behöver det säkerställas att eventuella ändringar återspeglas i det slutliga beslutet, så att tillägget överensstämmer med risken vid den tidpunkten. Detta kan förvisso leda till att det blir vissa skillnader i behandling som är av mindre betydelse, men strategins fördelar vad gäller att ge bankerna incitament att fortsätta minska sina underskott uppväger eventuella nackdelar.

Punkt 102

På grund av tidsfördröjningen mellan referensdatumet i slutet av 2020 och utfärdandet av det slutliga ÖUP-beslutet behöver ECB säkerställa att alla förändringar av risk utan täckning återspeglas i det slutliga beslutet, så att tillägget överensstämmer med risken vid den tidpunkten (dvs. att det inte är överdrivet i förhållande till risken utan täckning). Dessutom ger ramverket för justeringar efter referensdatum också ett incitament för att aktivt minska underskott och nödlidande lån totalt sett.

Punkt 104

ECB anser inte att denna process var särskilt resurs- och tidskrävande (särskilt inte med tanke på att det var första året den genomfördes): i) färre än hälften av alla banker begärde att deras specifika omständigheter skulle beaktas, och ii) de gemensamma tillsynsgrupperna fick ett stödverktyg som gjorde att de snabbt kunde bedöma majoriteten av fallen, med fokus enbart på de fall där det kunde behövas en uppföljning med bankerna. Processen har därefter stärkts inför 2022-cykeln genom förbättringar av verktyget och ytterligare utbildning.

Vad gäller antalet nya inlämningar var detta en följd av att det var det första året. Detta var inte annorlunda än andra nyligen införda rapporteringsförfaranden.

Punkt 108

Inom ramen för det åtagande om kostnadsstabilisering som har godkänts av ECB-rådet kan en begäran om ytterligare personalresurser lämnas till ECB-rådet vid väsentligt nya eller utökade uppgifter av strategisk betydelse eller nya uppdrag. Detta gäller för hela ECB (centralbanksverksamhet, banktillsyn och delade tjänster). ECB-rådet godkände sådana begäranden om ytterligare personalresurser i ECB:s budgetar för 2022 och 2023.

I SSM:s medelfristiga stabiliseringsplan, som har godkänts av ECB-rådet, anges dessutom ett antal områden där begäranden om ytterligare personalresurser kan övervägas efter 2022. Som del av ECB:s årliga drifts- och resursplanering granskas de olika behoven och de tillgängliga resurserna. Ledningen har tillgång till flexibla resursspooler om resurser behöver omprioriteras för att hantera strategiska brister i resurstilldelning eller förändrade prioriteringar.

Se även kommentarerna till punkt 45.

Rekommendation 1 – Förbättra bankernas riskbedömningar**Led a**

ECB accepterar denna delrekommendation.

Under 2022 såg ECB över sin metod för att bedöma kreditrisknivåer inom ÖUP. Syftet med denna översyn var att uppnå förbättrad proportionalitet och en effektivare riskbaserad inriktning och prioritering, samtidigt som man möjliggör en mer djupgående bedömning av de väsentliga drivkrafterna bakom institutens kreditrisker. Dessutom gjordes metoden mer omfattande genom att i) förbättra fokuspunkterna för tillsynsgrupper för att bidra till att säkerställa enhetlighet och ii) utvidga basen för underliggande information och förbättra kvantiteten, detaljnivån och kvaliteten på de centrala riskindikatorer som finns tillgängliga för bedömningen, inbegripet de verktyg som används för att sprida och jämföra den information som tillsynsgrupperna har tillgång till. Från och med 2023 års ÖUP väntas översynen generellt sett leda till ytterligare förbättringar av det metodstöd som ges till tillsynsgrupper för bedömning av institutens kreditrisknivåer. Detta gäller även de riktmärkningsprocesser och den kapacitet som tillsynsmyndigheterna har tillgång till i samband med detta.

ÖUP-metoden för att bedöma kreditriskkontroller kommer under 2023 att granskas i syfte att genomföra ÖUP (i kombination med den uppdaterade bedömningsmetoden för kreditrisknivåer) i 2024 års ÖUP.

Sedan 2022 har slutligen en oberoende tillsynsrisikfunktion (direktoratet för tillsynsstrategi och risk) utfört riktmärkning av ÖUP-betyg och kvantitativa/kvalitativa åtgärder och på så sätt fungerat som en andra försvarslinje. Som en del av denna [organisationsförändring](#) stärktes riktmärkningen av ÖUP-betyg (t.ex. genom att det infördes ett ramverk för att hantera avvikande uppfattningar). Förutom att stärka det organisatoriska ramverket förbättrades riktmärkningen av riskkontroller för alla typer av

risk (genom att riskkontrollbetyg jämfördes med öppna resultat och åtgärder). Mer allmänt syftar införandet av en andra försvarslinje till att säkerställa enhetlighet i tillämpningen av tillsynsmetoder och bedömningar. Tillsynsbedömningen är en viktig del av SSM. Under de senaste åren har övergripande vägledningsprocesser och andra verktyg som används till stöd för en korrekt tillsynsbedömning kontinuerligt stärkts för att säkerställa att det görs en likvärdig tillsyn av de olika typer av institut som hanteras av ECB.

Led b i

ECB avvisar denna delrekommendation.

Stabiliseringsåtagandet gäller för hela ECB från och med 2023. Begäran om ytterligare personalresurser kan dock fortfarande lämnas till ECB-rådet i händelse av ett nytt mandat eller betydande nya och utökade uppgifter av strategisk betydelse. Stabiliseringsåtagandet är en viktig vägledande princip som syftar till att uppmuntra till en kontinuerlig och strikt prioritering inom institutet. Det ska säkerställa att befintliga resurser används på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, så att de avgifter som betalas av banker under tillsyn kan utnyttjas optimalt.

Tillsynsfunktionens resursbehov regleras genom en fastställd budgetprocess som inbegriper samråd om budgetförslaget med tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande. Oberoendet säkerställs även genom att utgifterna för tillsynsuppgifter anges separat i den totala budgeten, som tillsynsnämndens ordförande och vice ordförande konsulteras om. Det bör noteras att tillsynsfunktionens kostnader årligen debiteras kreditinstitut under tillsyn. I ECB:s interna budgetprocess ingår alla verksamhetsområden som prioriterar sina olika budgetkrav i enlighet med den överenskomna strategin och säkerställer en effektiv resursanvändning.

ECB vidhåller att ordföranden och viceordföranden är starkt involverade i utarbetandet av budgeten, inom de gränser som fastställs i den rättsliga ramen.- De konsulteras i enlighet med vad som föreskrivs i arbetsordningen. I SSM-förordningen fastställs att vice ordföranden ska vara ledamot inte bara av direktionen utan även av ECB-rådet – ECB:s yttersta beslutande organ. På så sätt säkerställs att tillsynsfunktionens synpunkter läggs fram på ett korrekt sätt och att det finns en hög grad av inflytande och transparens (se även kommentarerna till punkterna 45 och 108). ECB fastställer tillsynsbemanningen utifrån relevanta behov och bedömer alla begäranden oberoende av centralbanksfunktionen på grundval av fastställda principer och styrformer för institutet som helhet.

ECB kommer att fortsätta att bedöma och stödja tillsynsfunktionens resursbehov inom ramen för befintliga budgetstyrningsrutiner.

Led b ii

ECB accepterar denna delrekommendation.

Vad gäller inspektioner på plats och utredningar av interna modeller har ECB redan ökat transparensen sedan 2021 när det gäller tillhandahållandet av resurser på individuell nivå via väletablerad rapportering och dialog med nationella behöriga myndigheter (inbegripet regelbundna personalinventeringar och en årlig dataöversyn) i syfte att identifiera potentiella avvikelser från bemanningsåtaganden (eller negativa förändringar över tid). ECB gör detta för att förstå de bakomliggande orsakerna och enas om korrigerande åtgärder.- ECB har åtagit sig att genomföra en översyn senast i mitten av 2024 för att se om det behövs mer formella uppdragsförfaranden. Denna översyn ska även omfatta resurser till de gemensamma tillsynsgrupperna samt de uppdragsverktyg som beskrivs i punkt 47 (samt ECB:s kommentarer till den punkten).

Det ska också understrykas att ECB inte har några formella befogenheter att ålägga de nationella behöriga myndigheterna att respektera bemanningsåtaganden.

Punkt 110

ECB bekräftar ÖUP-cykeln längd och överväger olika sätt att korta ner den. Samtidigt anser ECB att den risk som omnämns i den sista meningen till stor del begränsas eftersom den gemensamma tillsynsgruppen bör beakta alla relevanta händelser som inträffar efter stoppdatumet och som skulle kunna påverka ÖUP-bedömningen (omorganisering inom gruppen, andra företagshändelser, sena minskningar av nödlidande exponeringar osv.), så att ÖUP-beslutet är så aktuellt som möjligt.-

Rekommendation 2 – Effektivisera översyns- och utvärderingsprocessen

ECB accepterar denna rekommendation.

Punkt 112

ECB anser att det finns **olika sätt att fastställa kapitalkrav inom pelare 2 på grundval av risk-för-risk**. Det är inte nödvändigt att exakt kvantifiera varje enskild risk som ett institut är exponerat mot. Detta behöver inte vara det bästa tillvägagångssättet eftersom det kan ge en falsk känsla av precision i fråga om pelare 2-krav och den relaterade tillsynsdialogen med institut, vilket skulle kunna leda till att tillsynsåtgärderna inom detta område blir mindre effektiva och ändamålsenliga. Detta var något som beaktades när ECB utvidgade sin P2R-metod 2021 genom att titta närmare på enskilda risker. ECB:s metod gör det möjligt att på ett effektivt sätt använda all tillgänglig information – inbegripet data från institutens IKU samt andra relevanta riskindikatorer och resultaten av ECB:s bedömningar inom ramen för den löpande tillsynen – för att fastställa pelare 2-kapitalkrav. Syftet är att säkerställa att all potentiell övergripande påverkan av institutens väsentliga risker på lämpligt sätt täcks av kapitalkraven inom antingen pelare 1 eller pelare 2.

ECB förbättrar fortlöpande sin P2R-metod baserat på lärdomarna från varje ÖUP-cykel eller efter ytterligare bedömning av hur specifika riskfaktorer påverkar pelare 2-kraven.

Punkt 116

I linje med de övergripande målen för NPL-strategin sätter ECB press på banker att minska NPL-nivån, åtgärda att avveckling inte sker inom rimlig tid och säkerställa täckning av kvarvarande risker. Den ökade täckningen av nödlidande exponeringar fungerar både som ett incitament och som en möjliggörande faktor i detta avseende. Den fördröjda tillämpningen och infasningen av täckningsförväntningar för nödlidande exponeringar fungerar som ett incitament som gör det möjligt för banker att avveckla nödlidande lån innan täckningsförväntningarna når 100 procent. De är alltså förenliga med det övergripande målet för ECB:s NPL-strategi.

ECB anser att dess metod fungerar och att den gav bankerna tillräckliga incitament för att proaktivt minska sina nödlidande lån innan tillsynsåtgärder avseende täckningsförväntningar tillämpades. Se kommentarerna till punkt 91 för mer information om minskningen av nödlidande lån.

Punkt 117

När det gäller systematisk användning av de befogenheter som ECB har enligt artikel 16.2 d i SSM-förordningen bör det noteras att dessa befogenheter måste tillämpas från fall till fall och att en proportionalitetsbedömning behöver göras.

Punkt 119

Den fördröjda tillämpningen samt infasningen och differentieringen av de tre grupperna har att göra med huvudmålen för ECB:s metod – att minska NPL-nivån, åtgärda att avveckling inte sker inom rimlig tid samt säkerställa täckning för den risk som utgörs av de äldre nödlidande lån som fortfarande finns kvar i bankernas balansräkningar. Den fördröjda tillämpningen av tillsynsåtgärder och infasningen fungerar båda som incitament och gör att banker kan avveckla nödlidande lån – bl.a. genom att fördela den finansiella bördan över tid – innan ECB vidtar tillsynsåtgärder.- När ECB:s vägledning om nödlidande lån publicerades under första kvartalet 2017 uppgick de nödlidande lånen till sammanlagt 866 miljarder euro. Det var nödvändigt att hitta en balans mellan i) hanteringen av problemet med nödlidande lån och ii) den effekt som ett alltför snabbt agerande skulle kunna få på ekonomin i stort, dvs. om man agerade innan bankerna hade vidtagit de förberedande åtgärder som krävs för en ambitiös avveckling av nödlidande lån. Mot denna bakgrund bedömer ECB att det var lämpligt att använda ett successivt tillvägagångssätt. ECB anser att dess metod fungerar och att den gav bankerna tillräckliga incitament för att proaktivt minska sina nödlidande lån innan tillsynsåtgärder avseende täckningsförväntningar tillämpades. Se kommentarerna till punkt 91 för mer information om minskningen av nödlidande lån.

Punkt 120

ECB delar inte slutsatsen att dess tillvägagångssätt leder till att banker behandlas olika. Tillvägagångssättet innebär snarare att banker kan behandlas olika beroende på sina olika omständigheter.

För det första: det var helt i linje med det övergripande målet för ECB:s strategi för nödlidande lån att banker som inledningsvis hade högre nivåer av nödlidande lån utan täckning skulle få mer tid på sig att täcka sina risker fullt ut. På så sätt fick dessa banker möjlighet att inleda mer ambitiösa minskningar av nödlidande lån, motiverade av att ECB i annat fall skulle vidta tillsynsåtgärder. I det här sammanhanget är det viktigt att framhålla att ECB:s mål inte är att öka täckningen i sig, utan att minska de nödlidande lånen. Ökad täckning ger både incitament och möjligheter till avveckling av nödlidande lån. Om en tillsynsåtgärd vidtas på grund av en icke-täckt kreditrisk som omfattas av täckningsförväntningar, är detta således enbart en säkerhetsmekanism för den händelse att risken inte minskas.

För det andra: när det gäller justeringar efter referensdatum innebär tidsfördröjningen mellan referensdatumet i slutet av 2020 och utfärdandet av det slutliga ÖUP-beslutet att ECB behöver säkerställa att eventuella förändringar av risk utan täckning återspeglas i det slutliga beslutet, så att tillägget överensstämmer med risken vid den tidpunkten (dvs. att inte är överdrivet i förhållande till en icke-täckt kreditrisk). Dessutom utgör ramverket för justering efter referensdatum också ett incitament till att aktivt minska underskott och nödlidande lån totalt sett. Detta gör bankerna mer motståndskraftiga och bidrar till ECB:s huvudmål, dvs. att minska nivåerna av nödlidande lån.

För det tredje: ECB förväntar sig att alla banker beaktar förväntningarna och analyserar från fall till fall om hanteringen av nödlidande lån har varit välbetänkt, sett till de offentligt meddelade förväntningarna. Om en sådan behandling inte bedöms vara försiktig vidtar ECB tillsynsåtgärder i form av pelare 2-tillägg.

Punkt 121

ECB anser att det var en effektiv process och resursanvändning med tanke på den uppnådda effekten i form av minskningen av nödlidande lån och den ökade täckningen.

Det bör för det första konstateras att inom ECB:s övergripande strategi för nödlidande lån har täckningsförväntningarna en framtidsorienterad funktion eftersom de ger incitament till att nödlidande lån avvecklas inom rimlig tid och förhindrar att det byggs upp alltför många nödlidande lån utan täckning framöver. Dessa förväntningar är därför relevanta för *samtliga* banker, inte bara för de banker som i nuläget har höga nivåer nödlidande lån. Täckningsrapporteringen för nödlidande exponeringar är aggregerad och nästan identisk med rapporteringen för säkerhetsmekanismen i fråga om nödlidande exponeringar i enlighet med kapitalkravsförordningen. Rapporteringen av eventuella undantag är dessutom frivillig och till fördel för bankerna.

För det andra visade sig processen vara hanterbar för de gemensamma tillsynsgrupperna och bankerna. Det ska även noteras att det var första året som den genomfördes.

Även om de gemensamma tillsynsgruppernas framför allt fick arbeta med att bedöma undantag, bör det noteras att i) färre än hälften av alla banker begärde att deras specifika omständigheter skulle beaktas och ii) de gemensamma tillsynsgrupperna fick stödverktyg, som underlättade deras arbete. Dessutom står det redan klart att de gemensamma tillsynsgruppernas arbetsbörda har minskat under det andra genomförandeåret till följd av gjorda erfarenheter och förbättringar av verktyg och utbildning.

För det tredje: det låga antalet banker som får ett pelare 2-tillägg visar att ECB:s övergripande NPL-strategi har varit en framgång och ökat motståndskraften hos banksystemet i euroområdet. Detta innebär att många institut har undanröjt risker utan täckning genom att minska nödlidande lån och öka anslagen för avsättningar i förebyggande syfte. Enda gången som ett pelare 2-tillägg åläggs som tillsynsåtgärd är om det finns en kreditrisk utan täckning, vilket bedöms på grundval av täckningsförväntningar och bankspecifika omständigheter.

Rekommendation 3 – Tillämpa tillsynsåtgärder som bättre säkerställer en sund täckning och riskhantering från bankernas sida

Led a i

ECB accepterar delvis denna delrekommendation.

ECB anser att P2R-metoden är i linje med EBA:s ÖUP-riktlinjer som publicerades i mars 2022 och att det finns **olika sätt att fastställa kapitalkrav för pelare 2 på grundval av risk för risk**-. Det är inte nödvändigt att exakt kvantifiera varje enskild risk som ett institut är exponerat mot. Detta behöver inte vara det bästa tillvägagångssättet eftersom det kan ge en falsk känsla av precision i fråga om pelare 2-krav och den relaterade tillsynsdialogen med institut, vilket skulle kunna leda till att tillsynsåtgärderna inom detta område blir mindre effektiva och ändamålsenliga. Detta var något som beaktades när ECB utvidgade sin P2R-metod 2021 genom att titta närmare på enskilda risker. ECB:s metod gör det möjligt att på ett effektivt sätt använda all tillgänglig information – inbegripet data från institutens IKU samt andra relevanta centrala riskindikatorer och resultaten av ECB:s bedömningar inom ramen för den löpande tillsynen – för att fastställa pelare 2-kapitalkrav. Syftet är att säkerställa att all potentiell övergripande påverkan av institutens väsentliga risker på lämpligt sätt täcks av kapitalkraven inom antingen pelare 1 eller pelare 2.

ECB förbättrar fortlöpande sin P2R-metod baserat på lärdomarna från varje ÖUP-cykel eller efter ytterligare bedömning av hur specifika riskfaktorer påverkar pelare 2-kraven. Dessutom kommer ECB inom kort att genomföra en mer strukturell översyn av ändamålsenligheten och effektiviteten i sin P2R-metod.

Led a ii

ECB accepterar denna delrekommendation.

Led a iii

ECB accepterar delvis denna delrekommendation.

I enlighet med lagkraven säkerställer ECB redan att varje åtgärd som åläggs genom ett ÖUP-beslut på ett tydligt och tillfredsställande sätt kan motiveras genom de resultat som anges i beslutet.

ECB arbetar konstant för att kommunikationen med bankerna om de viktigaste riskfaktorerna bakom pelare 2-kraven ska bli ännu bättre, mer rättvisande och tydligare i största allmänhet. Detta var anledningen till att ÖUP-brevet om verkställande infördes 2021. ECB kan se att det finns potential att öka transparensen gentemot bankerna ytterligare när man informerar om de viktigaste motiven för pelare 2-kraven.

Led b

ECB accepterar denna delrekommendation.

ECB använder redan ett brett spektrum av tillsynsåtgärder för att åtgärda brister som identifierats i fråga om riskkontroller. ECB inser dock att den strategi man använder – som säkerställer att kvalitativa och kvantitativa tillsynsåtgärder på ett effektivt sätt minskar riskerna i rimlig tid – skulle kunna förbättras ytterligare. Avsikten är att säkerställa att ECB använder åtgärder och befogenheter som är specifikt avpassade för den specifika situationen. ECB kommer att fortsätta att förbättra sitt sätt att tillämpa tillsynsåtgärder i det enskilda fallet, även när det handlar om att åtgärda brister i bankernas avsättningspraxis.

Led c

ECB accepterar denna delrekommendation.

Bilaga I – Uppföljning av särskild rapport 29/2016: Den gemensamma tillsynsmekanismen – En bra början men ytterligare förbättringar behövs

Rekommendation 2 i

Organisationsstrukturen för ECB:s affärsområden är inte avhängig av riskanalys. GD/E (generaldirektoratet för ekonomi och finans) och GD/MF (generaldirektoratet för makrotillsyn och finansiell stabilitet) tillhör ECB:s centralbanksfunktion på grund av deras mandat och funktioner.

Sett till åtskillnadsprincipen faller GD/MF och GD/E under centralbanksfunktionen. Åtskillnadsprincipen omfattar inte sådana indata som används av banktillsynsfunktionen utan har producerats utanför denna funktion, antingen inom ECB (GD/MF:s eller GD/E:s indata för stresstester) eller utanför ECB (Europeiska kommissionens indata för stresstester), med tanke på det oberoende tillvägagångssättet för att utarbeta dessa indata. Det behöver inte göras några riskanalyser för att säkerställa att banktillsynens policyval är fri från påverkan, eftersom i) indata från GD/MF och GD/E är oberoende och ii) själva syftet med stresstester, tillsammans med andra tillsynsverktyg och tillsynsrutiner, är just att påverka politiken.

När det gäller övervakning och rapportering av icke-finansiell risk regleras detta av det övergripande ramverket för hantering av operativa risker (ORM). Detta ramverk är tillämpligt på bankomfattande nivå och täcker därmed även alla risker som uppstår till följd av delade tjänster i förhållande till åtskillnadsprincipen.

Rekommendation 3

ECB välkomnar att revisionsrätten ser de framsteg som har gjorts i fråga om internrevision.

En annan viktig uppgift för de tre nämnda heltidsekvivalenterna är att följa upp öppna SSM-rekommendationer.

I takt med att internrevisionsfunktionen har fått ökad kapacitet har SSM-revisionen (inklusive ECB:s revisionsarbete under ledning av ECBS/SSM:s kommitté för internrevision) generellt sett blivit betydligt bättre. Här ska det noteras att vissa revisionsobjekt med hög risk ännu inte har behandlats på grund av relativt begränsad urvalsstorlek. Under 2022 genomfördes t.ex. en revision av bankkrishanteringen sett i ett helhetsperspektiv när det potentiella urvalet för substansgranskning var tillräckligt stort för att eventuella trender skulle kunna identifieras.

Rekommendation 5

En reviderad process för tillsynsplanering lanserades i början av 2022 och syftar till att förbättra övervakningen och rapporteringen av tillsynsprioriteringar samt att öka effektiviteten för att uppnå de strategiska mål som fastställs i dessa prioriteringar. Under 2022 låg fokus på att se till att vår process är ändamålsenlig, hela vägen från prioriteringar till verksamhet. Under det andra året av detta arbete kommer nya rapporter att tas fram, där resultaten från arbetet inom ECB:s banktillsyn kopplas till prioriteringarna. ECB undersöker även hur tillsynsresultaten kan härledas ur observerbara utfall. Dessa uppgifter kommer att förbättra rapporteringen i ECB:s årsrapport om banktillsyn.

När det gäller branschenkäten har ECB använt alternativa metoder (t.ex. konferenser och forum på hög nivå samt kontaktgruppen för banktillsyn) som enligt vår uppfattning fullt ut tillgodoser syftet med denna rekommendation. Pilotprojektet om tillsynseffektivitet för mindre betydande institut har slutförts (se tillsynsnämndens beslut från december 2022) och återkommande uppföljning planeras.

Rekommendation 6

Artikel 6.3 i SSM-förordningen fastställer tydligt att de nationella behöriga myndigheterna är skyldiga att bistå ECB i utförandet av dess uppgifter. Enligt artikel 6.2 i SSM-förordningen är de dessutom skyldiga att samarbeta lojalt. I artikel 3 ff. i ramförordningen om SSM fastställs tydligt att de nationella behöriga myndigheterna är skyldiga att ställa personal från de nationella behöriga myndigheterna till de gemensamma tillsynsgruppernas förfogande. I artikel 4.5 i ramförordningen om SSM fastställs att ECB och de nationella behöriga myndigheterna ska samråda med varandra om hur de nationella behöriga myndigheternas resurser ska användas vad gäller de gemensamma tillsynsgrupperna.

ECB:s analys visar att personalunderskottet från nationella behöriga myndigheter i förhållande till åtagandena har minskat sedan 2016. Det finns dock fortfarande ett underskott på 4 procent jämfört med 2019 års åtaganden. ECB fortsätter att åtgärda underskotten genom diskussioner mellan de gemensamma tillsynsgruppernas samordnare och lokala samordnare samt genom upptrappningsmöten med nationella behöriga myndigheter på högre nivåer. Detta kan visa sig vara svårt i praktiken, eftersom lokal lagstiftning kan ange gränsvärden som inte motsvarar bankernas riskprofiler. ECB:s uppfattning om att det inte finns något behov av att ändra ramförordningen om SSM beror på att SSM bygger på en princip om lojalt samarbete.

Rekommendation 7

Målen för teamprofilerna fastställs av ledningen för varje gemensam tillsynsgrupp som del av en centralt styrd årlig process. Resultatet av denna process rapporteras till tillsynsnämnden på årsbasis.

Rekommendation 8

Användarnas profiler omfattar kontaktuppgifter, yrkestitlar och uppgifter om vilken gemensam tillsynsgrupp de ingår i. Användarna kan också på frivillig basis lägga till uppgifter om sakkunskap, talade språk och deltagande i expertgrupper eller nätverk (där alla områden baseras på fastställda taxonomier). Användare kan ange biografisk information med hjälp av en mall som innehåller uppgifter om tidigare erfarenheter, utbildning osv.

SSMnet används av 6 500 aktiva användare (på ECB och nationella behöriga myndigheter), men de flesta av dessa användare har ännu inte skapat någon profil.

En kommunikationskampanj genomförs för att öka användningen av SSMnet-profiler bland anställda på ECB och de nationella behöriga myndigheterna. Framöver (på medellång sikt) kommer det att upprättas en intern plattform för att lyfta fram talanger bland medarbetarna i syfte att bättre dokumentera och hantera kompetens och erfarenhet (för ECB-personal som arbetar i gemensamma tillsynsgrupper).

Rekommendation 9

I januari 2023 inleddes arbetet med att utforma och utveckla en nyckelkompetens. Denna utbildning kommer att vara ett modulprogram, där vissa moduler kan väljas bort beroende på personalens profil, och leder fram till certifiering. Den första gruppen väntas slutföra programmet 2024.

Parallellt med detta kommer det under 2023 att börja tas fram omfattande modulbaserade utbildningar för tillsynsmyndigheter om traditionella risker samt även om de framväxande risker som är SSM:s prioriterade områden (dvs. IT- och cyberrisker, digital omställning samt klimat- och miljörelaterade risker). Här kommer man att gå igenom SSM:s befintliga utbildningsmöjligheter, identifiera brister samt anskaffa ny utbildning där så är relevant.

SSM-introduktionen har slutligen omarbetats till ett tredagars internatprogram med det primära syftet att hjälpa nyanställda att orientera sig på institutionen och ge dem de verktyg de behöver för att kunna prestera på toppnivå i sin nya miljö. Detta omfattar bl.a. genomgångar av grunderna för tillsyn, SSM:s verktyg och organisation samt sociala aktiviteter. Den första av dessa tredagarsintroduktioner äger rum i juni 2023.

Rekommendation 10

Genom de gemensamma tillsynsgruppernas årliga bemanningsenkät samlas information in om de uppgifter som tilldelas personalen i de gemensamma tillsynsgrupperna på grundval av ÖUP:s riskkarta. Mot bakgrund av diskussionerna mellan de gemensamma tillsynsgruppernas samordnare och lokala samordnare fastställs mål för tilldelning av uppgifter och målen kombineras. Resultaten av detta arbete presenteras för tillsynsnämnden och ses över årligen.

Rekommendation 12

I och med covid-19-pandemin var det mycket svårt att genomföra aktiviteter på plats under 2020 och 2021 (och även en viss del av 2022). Alla uppgifter där antalet gränsöverskridande uppdrag under dessa år jämförs med situationen före pandemin bör därför behandlas med försiktighet. I december 2022 godkände ECB ett initiativ som syftar till att avsevärt stärka ECB:s resurser på plats fram till slutet av 2025. Detta kommer att uppnås genom att nya ECB-tjänster skapas samtidigt som budgeten för externa konsulter i motsvarande grad. Totalt kommer 65 nya SSM-tjänster att skapas, däribland 49 nya ECB-tjänster (vilket innebär en ökning med 34 procent av personalstyrkan för generaldirektoratet för interna modeller och inspektioner på plats –GD/OMI) samt 16 ytterligare ECBS/IO-tjänster. Samtidigt minskas budgeten i motsvarande grad för externa konsulter (som används för att få fullständiga inspektionsgrupper). Tillsynsnämnden och direktionen kommer att noggrant följa hur hela

detta initiativ genomförs. Denna internalisering kommer att bidra till att öka ECB:s operativa oberoende och göra att ECB att kan leda fler inspektioner. Ett liknande arbete genomförs för att öka antalet gränsöverskridande uppdrag, så att t.ex. nationella behöriga myndigheter fastställer mer ambitiösa mål för gränsöverskridande engagemang.